

Silná slovesa dle abecedy

podrobně s konjunktivem préterita, bez perfekta

21.1.2023

Jitka Nekvindová

Překladatelka a lektorka němčiny

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - préteritum	Konjunktiv - préteritum
backen	péct (pečivo); lepit se (sníh). nalepit	er backt/bäckt er backt	er backte, (zast.:) buk er backte	er büke er backte
befehlen	rozkázat, poručit	er befiehlt	er befahl	er beföhle/befähle
beginnen	začít, začínat	er beginnt	er begann	er begänne/begönne
beißen	kousat	er beißt	er biss	er bisse
bergen	skrýt, schovat	er birgt	er barg	er bärge
bersten	pukat, praskat	er birst, (zast.:) berstet	er barst	er bärste
bewegen	pohnout, hýbat (čím); přimět (někoho)	er bewegt	er bewegte er bewog	er bewegte er bewöge
biegen	uhnout, zahýbat (se); ohnout (něco)	er biegt	er bog	er böge
- abbiegen	zahnout, odbočit; ohnout (dolů)	er biegt ab	er bog ab	er böge ab
bieten	nabídnout, poskytnout	er bietet	er bot	er bote
- anbieten	nabídnout	er bietet an	er bot an	er böte an
- verbieten	zakázat	er verbietet	er verbot	er verböte
binden	(s)vázat	er bindet	er band	er bände
- verbinden	spojit	er verbindet	er verband	er verbände
bitten	prosit	er bittet	er bat	er bäte
blasen	foukat, troubit	er bläst	er blies	er bliese
bleiben	zůstat	er bleibt	er blieb	er bliebe
bleichen	blednout; bělit	er bleicht	er bleichte, (zast.:) blich er bleichte	er bleichte er bleichte
braten	péci (se)	er brät	er briet	er briete
brechen	lámat (co), porušit (co); zlomit se	er bricht	er brach	er bräche
- zerbrechen	rozbít se; rozbít (něco)	er zerbricht	er zerbrach	er zerbräche

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
brennen	hořet	er brennt	er brannte	er brennte
bringen	přinést, přivést	er bringt	er brachte	er brächte
denken	myslet	er denkt	er dachte	er dächte
dingen	najmout, zjednat (koho)	er dingt	er dingte, (řidč.:) er dang	er dänge
dreschen	mlátit	er drischt	er drosch, (zast.:) drasch	er drösche
dringen	naléhat (nač, na koho); vniknout, pronikat	er dringt	er drang	er dränge
dünken	zdát se	es dünkt mir/mich	(dnes:) es dünkte, (zast.:) es deuchte	neuveveno
dürfen	smět	er darf	er durfte	er dürfte
empfehlen	doporučit	er empfiehlt	er empfahl	er empföhle/empfähle
erkiesen	vybrat si, zvolit si	er erkiest (nepouž.)	er erkor	er erköre
essen	jíst	er isst	er aß	er äße
fahren	jet; řidit	er fährt	er fuhr	er führe
fallen	padat	er fällt	er fiel	er fiele
- einfallen j-m	napadnout	es fällt mir ein	es fiel mir ein	es fiele mir ein
- gefallen j-m	líbit se	es gefällt mir	es gefiel mir	es gefiele mir
fangen	chytat	er fängt	er fing	er finge
- empfangen	obdržet	er empfängt	er empfing	er empfinde
fechten	šermovat, bojovat	er ficht	er focht	er föchte
finden	najít	er findet	er fand	er fände
- sich befinden	nacházet se, být	er befindet sich	er befand sich	er befände sich
- empfinden	pociťovat	er empfindet	er empfand	er empfände
- stattfinden	konat se	er findet statt	er fand statt	er fände statt
flechten	plést, vít	er flicht	er flocht	er flöchte
fliegen	letět; řidit (letadlo)	e fliegt	er flog	er flöge
fliehen	uprchnout, utéci; vyhýbat se (čemu)	er flieht	er floh	er flöhe

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
fließen	téci	er fließt	er floss	er flösse
fressen	žrát	er frisst	er fraß	er fräße
frieren	mrznout; zamrznout, ztuhnout	es friert	es fror	er fröre
- erfrieren	zmrznout	er erfriert	er erfror	er erfröre
gären	kvasit (pivo, tabák); kvasit (něco); kvasit, kypět (přen.)	es gärt	es gärte nebo gor es gor es gärte, (zříd.:) gor	es göre/gärte es göre es gärte/göre
gebären	rodit, porodit	sie gebiert, (také:) sie gebärt	sie gebar	sie gebäre
geben	dát	er gibt	er gab	er gäbe
- angeben	udat, uvést	er gibt an	er gab an	er gäbe an
- ausgeben	vydat (např. peníze)	er gibt asu	er gab aus	er gäbe aus
gedeihen	dařit se	es gedeiht	es gedieh	es gediehe
gehen	jít, chodit	er geht	er ging	er ginge
gelingen	podařit se	es gelingt	es gelang	es gelänge
gelten	platit, být považován (za)	er gilt	er galt	er gälte
genesen	uzdravit se	er genest	er genas	er genäse
genießen	používat, užívat (čeho)	er genießt	er genoss	er genösse
geschehen	dít se	es geschieht	es geschah	geschähe
gewinnen	získat, vyhrát, těžit	er gewinnt	er gewann	er gewänne
gießen	lít, zalévat	er gießt	er goss	er gösse
gleiten	klouzat klouzat (o prac. době)	er gleitet	er glitt	er glitte
glimmen	doutnat	es glimmt	es glomm, (běžně:) geglimmte	es glömme/glimmte
graben	rýt, kopat	er gräbt	er grub	er grübe
greifen	uchopit	er greift	er griff	er griffe
- begreifen	pochopit	er begreift	er begriff	er begriffe

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
haben	mít	er hat	er hatte	er hätte
halten	držet, zastavit	er hält	er hielt	er hielte
- anhalten	zastavit	er hält an	er hielt an	er hielte an
- sich aufhalten	zdržet se	er hält sich auf	er hielt sich auf	er hielte sich auf
- einhalten	dodržet	er hält ein	er hielt ein	er hielte ein
- erhalten	obdržet	er erhält	er erhielt	er erhielte
- sich unterhalten	bavit se	er unterhält sich	er unterhielt sich	er unterhielte sich
hängen	viset pověsit	er hängt	er hing er hingte	er hänge
hauen	bít, tlouci sekat, tít, zranit (seč. zbr.) rozbít, zatlouct	er haut	er haute, (zříd.:) hieb er hieb, (hovor.:) er haute er haute	er hiebe
heben	zdvihat, zvednout	er hebt	er hob	er höbe
heißen	jmenovat se, nazvat, znamenat	er heißt	er hieß	er hieße
helfen	pomoci, pomáhat	er hilft	er half	er helfe
kennen	znát	er kennt	er kannte	er kennte
klimmen	šplhat, vyšplhat se	er klimmt	er klomm, (také:) klimmte	er klömme/klimmte
klingen	znít	er klingt	er klang	er klänge
klingena- erklingen	zaznít	er erklingt	er erklang	er erklänge
kneifen	štípnout, svírat, zdekovat se	er kneift	er kniff	er kniffe
kommen	přijít, pocházet	er kommt	er kam	er käme
können	moci, umět	er kann	er konnte	er könnte
kreischen	vřeštět	er kreischt	er kreischte (zast.:) krisch	er kreischte
kriechen	lézt, plazit se; podlézat (někomu)	er kriecht	er kroch	er kröche
küren	(z)volit (koho)	er kürt	(dnes běžně:) er kürte, (zast.:) kor	er köre/kürte
laden	naládat, nabíjet, zvat	er lädt	er lud	er lüde
ladena- einladen	pozvat	er lädt ein	er lud ein	er lüde ein
lassen	nechat	er lässt	er ließ	er ließe

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
laufen	běžet; uběhat	er läuft	er lief	er lief
leiden	trpět	er leidet	er litt	er litte
leihen	půjčit	er leiht	er lieh	er liehe
lesen	číst	er liest	er las	er läse
liegen	ležet	er liegt	er lag	er läge
löschen	uhasnout; uhasit, zhasnout, vyložit (náklad)	er lischt er löscht	er losch er löschte	er lösche er löschte
lügen	lhát	er lügt	er log	er löge
mahlen	mlít	er mahlt	er mahlte	er mahlte
meiden	varovat se, vyhýbat se	er meidet	er mied	er miede
- vermeiden	vyvarovat se	er vermeidet	er vermied	er vermiede
melken	dojit	er melkt/(zast.:) milkt	er melkte, molk	er mölke/mölkte
messen	měřit	er misst	er maß	er mäße
misslingen	(ne)podařit se	er misslingt	er misslang	er misslänge
mögen	mít rád, chtít (raději)	er mag	er mochte	er möchte
müssen	muset	er muss	er musste	er müsste
nehmen	vzít, brát	er nimmt	er nahm	er nähme
- abnehmen	odebrat, zhubnout	er nimmt ab	er nahm ab	er nähme ab
- annehmen	přijmout	er nimmt an	er nahm an	er nähme an
- teilnehmen	zúčastnit se	er nimmt teil	er nahm teil	er nähme teil
- unternehmen	podniknout	er unternimmt	er unternahm	er unternähme
- zunehmen	přibrat, ztloustnout	er nimmt zu	er nahm zu	er nähme zu
nennen	jmenovat, nazývat	er nennt	er nannte	er nennte
pfeifen	pískat	er pfeift	er pfiff	er pfiffe
pflegen	pečovat, (cykličnost) věnovat se něčemu	er pflegt	er pflegte er pflog, pflegte	er pflegte er pflöge
preisen	chválit, velebit	er preist	er pries	er priese
quellen	pramenit, bobtnat namočit, namáčet	er quillt; er quellt	er quoll er quellte	er quölle er quellte

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - préteritum	Konjunktiv - préteritum
raten	radit	er rät	er riet	er riete
- beraten	poradit	er berät	er beriet	er beriete
reiben	třít, strouhat	er reibt	er rieb	er riebe
reihen	(se)řadit, zařadit; nastehovat	er reiht	er reihte er reihte, (řidčeji:) rieh	er reihte er reihte
reißen	trhat; trhat se, prasknout	er reißt	er riss	er risse
reiten	jet, jezdit (na koni atd.)	er reitet	er ritt	er ritte
rennen	poranit; utíkat	er rennt	er rannte	er rennte
riechen	(být) cítit, vydávat zápach	er riecht	er roch	er röche
ringen	zápasit	er ringt	er rang	er ränge
rinnen	téci, srážet se	er rinnt	er rann	er ränne/rönnne
rufen	volat	er ruft	er rief	er riefte
- anrufen	volat (někoho) (telef.), zatelefonovat	er ruft an	er rief an	er riefte an
salzen	(o)solit (pokrm); (o)solit (cesty nebo přeneseně)	er salzt	er salzte	er salzte
saufen	pít (u zvířat), chlastat	er säuft	er soff	er söffe
saugen	sát (nektar) sát (o prachu pom. vysavače)	er saugt	er sog, (dnes hodně, techn.:) saugte er saugte	er söge er saugte
sehen	vidět	er sieht	er sah	er sähe
- sich (3.p.) ansehen	prohlédnout si, podívat se	er sieht sich an	er sah sich an	er sähe sich an
- aussehen	vypadat	er sieht aus	er sah aus	er sähe aus
- fernsehen	dívat se na televizi	er sieht fern	er sah fern	er sähe fern
sein	být	er ist	er war	er wäre
senden	posílat (dopis); vysílat (rozhlasem, televizí), vyzařovat	er sendet	er sandte er sendete, (švýc.:) sandte	er sendete er sendete
schaffen	tvořit, vytvořit (o uměleckém díle); tvořit (přen.); stihnout	er schafft	er schuf; er schuf, schaffte; er schaffte	er schüfe er schüfe er schaffte

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
schallen	znít	er schallt	schallte, (řidčeji:) scholl	er schallte
- erschallen	zazní, zazvučet	er schallt	er erscholl, erschallte	er erschölle/erschallte
scheiden	rozvést, rozejít (např. o cestách); rozejít se (ve smyslu např. jít domů)	er scheidet	er schied	er schiede
- sich entscheiden	rozhodnout se	er entscheidet sich	er entschied sich	er entschiede sich
scheinen	svítit, zdát se	es scheint	es schien	es schiene
scheißen	srát	er schießt	er schiss	er schisse
schelten	nadávat, lát, plísnit	er schilt	er schalt	er schälte/schölte
scheren	stříhat, ostříhat (někoho/něco)	er schert	er schor, (zřídka:) scherte	er schöre/scherte
- sich scheren um etw.	starat se o něco	er schert sich	er scherte sich	er scherte sich
schieben	strčit, posunovat	er schiebt	er schob	er schöbe
- verschieben	odsunout, odložit	er verschiebt	er verschob	er verschöbe
schießen	střílet; létat, valit se, řítit se	er schießt	er schoss	er schösse
schinden	trápit, týrat	er schindet	(dnes:) er schindete, (zřídka:) schund	er schünde
schlafen	spát	er schläft	er schlief	er schliefe
schlagen	bít, tlouci	er schlägt	er schlug	er schlüge
- vorschlagen	navrhnout	er schlägt vor	er schlug vor	er schlüge vor
schleifen	brousit, leštit (kovy), brousit, ostřit, cepovat, drezírovat; klouzat se na skluzavce	er schleift	er schliff	er schliffe
schleichen	plížit se	er schleicht	er schlich	er schliche
schleien	drát (peří); trhat se	er schleißt	er schliss/schleiße er schliss	er schlisse er schlisse
schließen	zavřít, zamknout	er schließt	er schloss	er schlösse
schlingen	vázat, vinout	er schlingt	er schlang	er schlänge
schmeißen	házet, praštit; vyměšovat (drav. ptáci)	er schmeißt	er schmiss er schmeiße	er schmisse er schmeiße

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
schmelzen	tavit (co); tát	er schmilzt	er schmolz	er schmölze
schnauben	supět, funět	er schnaubt	(dnes:) er schnaubte, (zast.:) schnob	er schnaubte, (zast.:) schnöbe
schneiden	řezat, krájet, stříhat	er schneidet	er schnitt	er schnitte
- zerschneiden	rozkrájet, rozstříhat	er zerschneidet	er zerschnitt	er zerschnitt
schrecken	(po)strašit, (po)lekat (koho); (u)leknout se, (vy)plašit se	er erschreckt; er erschrickt	er erschreckte; er erschrak	er erschreckte er erschrake
schreiben	psát	er schreibt	er schrieb	er schriebe
- verschreiben	předepsat	er verschreibt	er verschrieb	er verschriebe
schreien	křičet	er schreit	er schrie	er schrie
schreiten	kráčet	er schreitet	er schritt	er schritte
schweigen	mlčet	er schweigt	er schwieg	er schwiege
schwellen	bobtnat, naběhnout; napínat (co)	er schwillt er schwellt	er schwoll schwellte	er schwölle er schwellte
schwinden	mizet, ubývat	er schwindet	er schwand	er schwände
- verschwinden	zmizet	er verschwindet	er verschwand	er verschwände
schwingen	mávat, kmitat, kývat se kývat se (pohybovat se ve směru)	er schwingt	er schwang	er schwänge
schwören	přísahat	er schwört	er schwor	er schwüre/schwöre
sieden	vařit (se), vřít (o vodě - odb., vzteku) vařit (ostatní)	er siedet	er siedete er siedete/sott	er siedete er sötte
singen	zpívat	er singt	er sang	er sänge
sinken	klesat	er sinkt	er sank	er sank
sitzen	sedět	er sitzt	er saß	er säße
sollen	mít (nutnost)	er soll	er sollte	er sollte
spalten	štípat (dříví); štěpit	er spaltet	er spaltete	er spaltete
speien	plivat	er speit	er spie	er spie
spinnen	příst, spřádat	er spinnt	er spann	er spanne
spleißen	trhat, štípat, splétat	er speißt	er spliss	er splisse

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
sprechen	mluvit	er spricht	er sprach	er spräche
- versprechen	slíbit	er verspricht	er versprach	er verspräche
sprießen	klíčit, vyhánět, rašit	er sprießt	er spross	er sprösse
springen	skákat	er springt	er sprang	er spränge
stecken	strčit; vězet	er steckt	er steckte er stak, steckte	er steckte er stäke/steckte
stehen	stát	er steht	er stand	er stände
stehlen	krást	er stiehlt	er stahl	er stähle
stechen	bodat, píchat	er sticht	er stach	er stäche
steigen	stoupat	er steigt	er stieg	er stiege
- umsteigen	přestupovat	er steigt um	er stieg um	er stiege um
sterben	zemřít	er stirbt	er starb	er stärke
stieben	prášit se (o sněhu) - zřídka slabě, létat (na všechny strany), rozprášit	er stiebt	er stob	er stöbe
stinken	páchnout, smrdět	er stinkt	er stank	er stänke
stoßen	udeřit, uhodit, narazit	er stößt	er stieß	er stieße
streichen	hladit, natřít, škrtnout; potulovat se, třít se (ryby)	er streicht	er strich	er striche
streiten	hádat se, přit se	er streitet	er stritt	er stritte
tragen	nést	er trägt	er trug	er trüge
- übertragen	přenášet (v televizi, rozhl.)	er überträgt	er übertrug	er übertrüge
- beitragen	příspěť	er trägt bei	er trug bei	er trüg bei
treffen	potkat	er trifft	er traf	er trafe
treiben	hnát, provozovat; zmítat se, být hnán	er treibt	er trieb	er triebe
treten	vstoupit, stoupnout; šlapat po čem	er tritt	er trat	er träte
- auftreten	našlapovat, vystoupit (např. na jevišti); kopnout (do dveří), kopnutím otevřít	er tritt auf	er trat auf	er träte auf

Infinitiv	překlad 4	Indikativ - přít. čas	Indikativ - préteritum	Konjunktiv - préteritum
triefen	kapat, stékat, řinout se (voda, déšť, pot - tekutina je podmět); kapat (podmět není tekutina, ale to, odkud něco kape, stéká)	er trieft	er triefte, (běž.:) troff	er triefte
trinken	pít	er trinkt	er trank	er tränke
trügen	klamat	er trügt	er trog	er tröge
tun	činit	er tut	er tat	er täte
verderben	zkazit se; zkazit (něco)	er verderbt	er verderb	er verdärbe
verdrießen	mrzet	es verdrießt	es verdross	er verdrösse
vergessen	zapomenout	er vergisst	er vergaß	er vergäße
verlieren	ztratit; prohrát	er verliert	er verlor	er verlöre
wägen	vážít, odvažovat	er wägt	er wog, (řidčeji:) wägte	er wöge
- abwägen	odvážit, zvážit	er wägt ab	er wägte ab, wog ab	er wägte/wöge ab
wachsen	růst	er wächst	er wuchs	er wüchse
waschen	mýt, prát	er wäscht	er wusch	er wüsche
- abwaschen	umýt (o nádobí)	er wäscht ab	er wusch ab	er wüsche ab
weben	tkát; v přeneseném smyslu	er webt	er webte er wob	er webte er wöbe
weichen	ustoupit (před někým); namočit, měknout (namáčením)	er weicht	er wich er weichte er weichte	er wiche er weichte er weichte
weisen	ukázat, vyloučit (např. ze školy)	er weist	er wies	er wiese
- beweisen	dokázat	er beweist	er bewies	er bewiese
wenden	obrátit (např. s prosbou); obrátit (fyzicky o 180°)	er wendet	er wandte, wendete er wendete	er wendete er wendete
werben	dělat reklamu (čemu), ucházet se (o), najímat	er wirbt	er warb	er wärbe
werden	stát se	er wird	er wurde, (zříd.:) ward	er würde
werfen	hodit	er wirft	er warf	er wärfe

Infinitiv	překlad	Indikativ - přít. čas	Indikativ - präteritum	Konjunktiv - präteritum
wiegen	vážit kolébat	er wiegt	er wog er wiegte	er wöge er wiegte
winden	navíjet, ovíjet	er windet	er wand	er wände
winken	kynout, dávat znamení	er winkt	er winkte	er winkte
wissen	vědět	er weiß	er wusste	er wüsste
wollen	chtít	er will	er wollte	er wollte
wringen	ždímat	er wringt	er wrang	er wränge
zeihen	nařknout, (ob)vinit	er zeiht	er zieh	er ziehe
- verzeihen	prominout	er verzeiht	er verzieh	er verziehe
ziehen	táhnout (co); táhnout (kam), odejít, (od)stěhovat se	er zieht	er zog	er zöge
- sich anziehen	obléci se	er zieht sich an	er zog sich an	er zöge sich an
- sich umziehen	převléci se	er zieht sich um	er zog sich um	er zöge sich um
- umziehen	přestěhovat se	er zieht um	er zog um	er zöge um
zwingen	nutit	er zwingt	er zwang	er zwänge